

og Fæsteren, altsaa i det Hele taget Brugeren af Kysten, den, som har Kysten til Raadighed, har Ret til at sætte Malestader ud for sin Grund i de 3 Efteraarsmaaneder, hvor dette Fiskeri bruges. Endvidere har man ment, at naar det tillades, ogsaa efter Flertallets Forslag, at Andre maa drive Fiskeri, altsaa ogsaa med Valeruser og faststaaende Redskaber samtidig med, at Kystteieren eller Brugeren opfætter sine, skal dette da ske i en saadan Afstand, at det ikke skader. Dette have vi ment, ikke var rigtigt. Det havde været heldigere, dersom vi havde havt Afstandsbestemmelser, men da disse vilde være forskjellige paa de forskjellige Steder efter de forskjellige Forhold, have vi ikke ment at burde opstille saadanne, men indskrænket os til at stille Forslag om, at man ikke maa komme i en saadan Nærhed af de faststaaende Redskaber, at Fiskeriet med disse forulempes. Endvidere have vi i disse Vædringer villet slaa fast, at naar en Kyst-Cier eller -Bruger ikke benytter sin Ret, kan den da frit tages til Brug af Andre, som ville fiske paa disse Bunde, og endelig, at Retten til dette Fiskeri udfør Kysten ikke adskilles fra Grunden, uden hvor den ved Traktater eller ved anden særlig Ret alt er erhvervet, og at saaledes denne Malegaardret i Fremtiden ikke ved Leie eller Salg skal kunne stilles fra den tilstødende Grund. Vi se nemlig en Fare deri, at en Kystteier, som har store Kysttrækninger, og som ikke vil fiske selv eller ved sine Folk, da skulde kunne forpagte en saadan Kysttrækning ud f. Ex. til et Kompagnistab og saaledes komme til at forhindre Fiskeri paa disse Bunde særlig for den mindre Fisker, saaledes at vi altsaa her have stillet Forslag i de mindre Fiskeres Interesse. Forslaget under Nr. 8 af Mindretallet tages herved tilbage, idet man indskrænker sig til at stille de to Underændringsforslag til vort Forslag om en ny § 6. Det første gaar ud paa, at den udyrkede og for Græs blottede Strandbred, som indtil nu har været benyttet af Fiskerne, fremdeles kan benyttes, saa at de have Forlov til at trække deres Baade op paa Kysten, til der at bøde deres Garn og til der at opstille Garnene til Tørring ligesom hidtil. Naar vi have opstillet dette Forslag, er det for det Første, fordi det er Noget, Fiskerne betragte som en gammel Ret, og særlig ogsaa fordi det, hvis Vædringsforslag under Nr. 9 af Flertallet, som vi tiltræde, vedtages, er sikkert nok, at derved kan man afhjælpe et Savn for Fiskerne paa Hjemstedet, men dette er ikke os tilstrækkeligt. Naar vi vide, at der er Fiskere, som rejse fra Skagen og ned til Sundhederne ved Lolland-Falster, og at der i det Hele er

Mange, som rejse langt bort fra deres Hjem, og de skulle i Land, have de altsaa, hvis dette Forslag forkastes, ikke denne Ret, og saa staa de der. Det vil blive hævdet, at de ikke have den Ret, og de ville da ikke kunne søge ind med deres Baade, og de ville heller ikke kunne faae deres Garn opstillede til Tørring, og hvis de hjemlige Fiskere, som i Almindelighed ikke ere synderlig venlig fændede overfor de fremmede, ogsaa vilde forbyde dem at komme op paa deres Fiskeplads, vilde de fremmede Fiskere være meget ilde stillede, og særlig ville de være det, efter at Forslaget under Nr. 9 er opstillet. Thi hvad vil Følgen blive? Følgen vil blive, at i Fremtiden tillader man ikke, at de gaar op paa den nøgne Strandbred uden i det Mindste at give et Vederlag derfor, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor den nøgne Strandbred, der ligger til ingen Nytte for Kystteieren, ikke lige som til Dato skulde være aaben for Fiskerne til der at tørre deres Garn. Jeg vil derfor paa det Bestemteste anbefale, at man holder paa dette Forslag, som Fiskerne overalt Landet rundt sætte overordentlig stor Pris paa. Det andet Underændringsforslag gaar ud paa, at man ikke, som foreslaet i Vædringsforslag Nr. 9, behøver at sørge for, at der bliver Veie til enhver Tid. Det er jo nemlig saa, at Fiskerne kun nu og da behøve Afgang til Havet, naar de skulle derned med deres Fiskeredskaber, og naar de skulle have dem bort derfra igjen, og derfor burde Anlægget af en Veie blive altfor meget. Af den Grund have vi stillet Underændringsforslaget, som gaar ud paa, at de skulle hjælpes til blot at have en Kjørjelsret, naar de skulle til og fra Fjorden. Det tredje Vædringsforslag af Betydning, jeg skal udtales mig om, er Vædringsforslaget under Nr. 22, og her skal jeg først bemærke, at blandt Forslagsstillerne findes ogsaa det ærede Medlem for Bræstv Amt's 3die Valgkreds (Leth). Flertallets Forslag gaar jo ud paa at tillade Fiskerne at seile igennem de laasede Bunde med deres Garn, og i Motiveringen heraf kan jeg slutte mig til den ærede Ordfører; det er nødvendigt, at de maa have denne Ret, da der er Folk, som bo indtil 1½ Mil fra det Sted, hvor de maa begynde at fiske, og skulde de høre deres Garn til forskjellige Tider over Land til Fiskestedet, vilde det være for stor en Ulempe, saa meget Mere, som vi vide, at disse Garn trænge meget ofte til Bødning. Det Sædvanlige er jo, at naar Fiskeren kommer hjem træt af sit Arbejde og hviler om Dagen, er det Konen og Børnene som bøde Garnene, medens han hviler sig for igjen at